

Előfizetési árak.
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével
 szemben,
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT. Mária-utca 1. sz.
 I. EMELET

hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

A mi előre veti árnyékát.

Pécs, 1896. június hó 3.

(*) Fényes ünnepségeink zaja közepett két szenzációs bukásról ad hirt a központi sajtó, egyik a hirhadt Tarnócy-féle fecskendőgyár összeomlása, a másik az első magyar kártyagyár részvénytársaság fizetésképtelensége, a melybe az orsz. kaszinó ismert botrányai következtében jutott, mely szerint ez idő óta az üzlete teljesen stagnált, senki sem akart a jeles kártyaproduktumokból vásárolni.

Ellenségeink bizonyára úgy fogják föl ezt a két bukást, mint előpostáit az ünnepségek lezajlása után kitörő általános millennáris krach-nak; mi azonban nem nézzük oly sötét szemüvegen keresztül a dolgokat és legfeljebb társadalmi és erkölcsi szempontból bíráljuk a tényeket. Sajnos, hogy ebből a szempontokból tekintve, mi is kénytelenek vagyunk a legszomorubb dezolucióra vonni következtetést, mely az általános korrupciót fogja oda állítani a legleplezetlenebb formában az ámuló és bámuló közönség elé, midőn majd a törvényszék is beleszól abba a lelketlen szédelésbe, a mely igen sok reálisnak hitt vállalatra süti majd rá, hogy homokra volt építve, hogy csupa humbug volt minden, a mivel port hintettek a laikus nagy

közönség és a becsapott részvényesek szemébe.

A kártyagyár részvénytársaság fizetésképtelensége különben egészen természetes. Nem tud eleget tenni fizetési kötelezettségeinek, mert a raktáraiban felhalmozott kártyakészleten nem tud túladni. Tehát a raktári készletekben szereplő érték csakis figurális, következésképpen a csőd kikerülhetetlen. A hitelezők megkapják ugyan követeléseiknek bizonyos százalékát, de a részvényeseknek teljesen odaveszett a pénzük, legfeljebb néhány métermázsza preparált kártya jut egy-egy részvényre, s talán idők multával, ha majd az efféle kártyákban kereslet áll be, hát hozzájuthatnak pénzükhöz.

Sokkal inkább föl hívja a kritikát a másik, állami kedvezményeket élvező gyár, melynek hirhadt grümdolója alsólelőci Tarnócy Gusztáv volt orsz. képviselő.

Valamikor, még a 80-as évek elején külföldi gépekből álló nagy bizományi raktára volt nevezett képviselőnek, mely azonban valami brillánsan nem mehetett, mert jobbára olyan üzleti kötések csínált, hogy kiskoru, dúsgazdag, pazarló gentry-sarjaknak adott el tulmagas árért cséplőgarnitúrákat, a kik tudvalevőleg csak évek hosszú sora múlva jöhettek abba a helyzetbe, hogy fizessenek. Nemrégiben ilyen üzletekből kifolyólag egy temesme-

gyei nábob fia, a kit időközben gondnokság alá helyeztek, tett fenytő följelentést a hirhadt választási elnök ellen. Ennek a révén került egyik-másik fővárosi lapban a hir szárnyára ez a jeles üzletág, melyet Tarnócy megcáfolni nem látott szükségesnek. Az volt ugyanis elmondva ezekben a közleményekben, hogy a fiatal Lazarevits — mert ez a neve annak a fiatal nábobnak — abban az időben, midőn kávéházi jogáskodása alatt penzzavarokkal küzdött, öreg édes atyja pedig nem volt hajlandó neki újabb penzzáallitmányokat küldeni, becsületes alkuszok segítségével Tarnócyhoz ment, megvett váltóra, melyen az atyja neve is szerepelt, valami 12 ezer forint áru gépet, melyet aztán valamelyik kéznél levő irgalmas szívű ügynök kétezért magához váltott. Így volt aztán pénze egy ideig, mikor pedig elfogyott, újabb gépvásárlási ügylet következett az előbbi módon.

Mikor már az összeg nagyra nőtt, a kitöltetlen váltókat eszkomptáltatni kellett volna; azonban ez egyelőre abba maradt, mert a haldokló öreg Lazarevits kijelentette, hogy a neki bemutatott váltók egytől-egyig hamisak. Az öreg elköltözött az árnyékvilágból, fia nagykoru lett s fizetett, mint a köles. Ebből származott a bűnügyi feljelentés.

Mivel pedig a gépbizományi üzletre

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A Barkó leány.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Irta: Molnár József.

— Azután lassan leáldozott a nap!

Nagyságos asszonyom, sohasem tudom elfelejteni Iza esküvőjét.

A hatalmas vadgesztenyefák, melyek Cerberusként őrzék a regényes nyárilakot, ijesztő sötét árnyat vetettek a gondosan gereblyélt porondra, csak néha-néha surrant át leveleik között egy-egy kósza esti szellő, mely aztán a cigány izgató zenéjével valami tulvilági orgona hangjaihoz hasonlított.

Még nem ültünk le vacsorához, de a cigány már muzsikált. A fákra tarka-barka lámpiókat aggattak s a lakodalmas nép fel alá sétált ebben a tündérligetben.

Iza nagyon boldognak látszott. Szíves és kedves volt mindenkinek; senki mellett sem haladt el anélkül, hogy egy-egy édes mosolyt ne küldött volna azokról az isteni ajkáról. Gallér, vagy tudja Isten olyan belepő-féle volt vállaira terítve, mit minden percben idegesen igazított meg magán, bal kezével pedig erősen vőlegénye karjába kapaszkodott.

Illedelmes, derék embernek véltem látni

az első pillanattól Szabó Dénest, kit azonban örökölt komolysága ma csufol cserben hagyott: mohón, mámorosan kacagott Iza minden egyes huncutságán . . .

Egy darabig fel-alá sétáltam velök. De hátha terhőkre vagyok — gondoltam — s mintha valami dolgom lenne, felszaladtam a verandára, hol az öreg urak között javában járta a tarokk.

A cigány megint a Rákóczi-t huzta: Barkókék jöttek. Megismertem az ostorcsattogtatásról, hogy Tamás haj: Barkó Tamás, ki azóta képviselő lett a kerületükben.

Az öreg Szabónak elfogták a 21 esét, erre oly dühös lett, hogy magam is jónak láttam eltszitulni innen, s siettem Barkó Mici fogadtatására.

Híres lány volt akkor Mici az egész Dráva mellékén. Bolondulásig futottak utána a zsenri gyerekek, de ő csak a huszárokat szerette: imádta örülésig Tamás bátyja leg jobb barátját — Garay Jóskát — a huszár főhadnagyot, a többivel pedig per-tu volt.

— Gyerekek — szólt nem ritkán — holnap kikocsikázom, elkísérhettek lóháton, hazajövet kaptok vacsorát. Ez volt a fizetés a kíséretért.

Mindannyit tegezte, csak Garay Jóskát — nem! Senkisémet tudta miért, de azért fel sem tűnt már senkinek — megszokták.

Szóval mikor Barkó Mici leugrott a magas gígg-ről, egészen más aera miatt képzeltem magamat. A levegő illatosabb lett, a

vadgesztenye árnya boszorkánytáncot járt előttem, és mintha Bogár Jancsi is szebben játszott volna azon a száraz fán. . .

— Szervusztok gyerekek! És nekünk szólt, s azzal kezett fogott valamennyiünkkel, szép kestyűs kezét kimondhatlan sikkal adogatta kősről-kőszre. Azután Isának és Szabó Dininek gratulált, ki olyan ünnepélyes arcot formált egyszerre, hogy nem állhattuk meg nevetés nélkül.

— Hej Dini, Dini! — kacagott Mici is — végre magát is elérte a Nemesia. Várjon csak, félév múlva milyen kardos menyecske lesz a maga felesége . . . megbánja még! Ezzel összevissza csókolt a piruló menyasszonyt, ki jóságos mosollyal igyekezett vőlegényét az ellenkezőről meggyőzni.

— Azért ne sirjatok ám! Bár már nekem is lenne valakim, ki felett kardoskodhatnék.

E szavakat oly ártatlanul mondta, mintha valami férjvadász vénlány lenne, pedig isten ugye — kiállítás rendezhetne a kőrői arcképeiből . . . Válogatott mindig, volt módja benne!

Lassan az egész társaság felvonult a verandára nyíló ebédlőbe. Bogár Jancsi is felhordta a sátorfáját s azután pohárcsengés, vig nevetés s a cigány fantasztikus nótái töltötték be az egész házat . . .

. . . Ha meghalok daloljatok utoljára szomorut —
 . . . A fejfámra tegyetek majd tubarózsa koszorut . . .

rossz napok jártak, Tarnócy egyet gondolt, az újpesti úton megvásárolt 5000 frtért egy üres telket, melyet jó ideig homokbányának használt, egy kocsi homokot 30 krjával vesztegetett és rövid két év alatt megtérült neki a telek értéke. Ekként az azelőtt dombos telek az ut színvonalára hordatván le, egy könnyű fedelű „gyárnak” nevezett manufaktúrát rendezett be, a mi talán gépjavitó műhelynek jó lett volna, de ő elnevezte fecskendőgyárnak.

Hozatott külföldről fecskendő-alkatrészeket, itt összerakták, rátették a firmát és vigan ment az üzlet, különösen midőn kormányhatósági rendeletek is ajánlották erősen a törvényhatóságok és községek részére a honi fecskendőket. Ebbe az időbe esik Tarnócy vigéceinek szertelen sok inkorrektsege. a minek következtében sok honi céggel, mint Fehér Miklós, Walser Ferenc, Seltenhoffer soproni és egy bácskai fecskendőgyáros céggel a polgári, bűnügyi és sajtóbíróságok előtt a pörök labirintusába keveredett, dolgot adva vagy husz fiskálisnak.

De hát ez a gyár is, dacára az erős kormányprotekciónak, a busás nyereségnek, nem prosperált; ekkor adta a fejét a részvénytársaság gründolására. Lipthay Béla b. Krausz Izidor, Brachfeld Szigfried, O'Donell gróf, Latkócy Mihály, Bánó József, Braunecker Lamoral és még néhány pénzes embert sikerült nagyszabású terveinek megnyernie és megalakította a részvénytársaságot. Tarnócy az átadott gyárat (?), telket és felszereléseket 300.000 frtért számolta át részvények ellenében, míg a többiek félmillióra egészítették ki a részvénytőkét.

Ekkor aztán nagyban kezdődött a fecskendők elárúsítása. Magyarország vármegyéinek legnagyobb része, Horvátország, Bosznia mind Tarnócy-féle fecskendőkkel lett ellátva, hosszú 10—15 éves részlet-

fizetésre. Persze, az más lapra tartozik, hogy a drága fecskendők mindenre jók valának, csak éppen tűzoltásra nem. Azonban itt kezdődik a bibi. Ezeket a községektől kapott és vármegyei jóváhagyással ellátott kötvényeket 50 százalékra leszámitoltatták, csak hogy meglegyen az első évi osztalék, jöllehet a mérlegben a községi kötvények teljes névértékükben szerepeltek. Tarnócy ekkor vezérigazgató volt 6000 frt évi fizetéssel, tantiémmel és 300.000 frt áru részvényeinek osztalékai-
val. Rossz üzletet nem csinált a maga szempontjából, az bizonyos.

Jött a második üzleti év, a hosszú lejáratú kötvények készpénzreváltása, jöllehet már 30 százalékra mentek le vele, még erősebben folyt, de bizony az osztalék csak nem akart mutatkozni. A részvényesek közgyűlésén Tarnócy kivitte, részvényeit különböző strohmanok nevére deponálva, hogy a gyár alakuljon át gépgyárrá, mely különösen szerszámgépek előállításával foglalkozzék. Jöllehet az igazi részvényesek már ekkor likvidálást követeltek, de Tarnócy a maga becsőditett embereivel, kiknek napidijért részvényes címet adott, leszavaztatta a részvényeseket és az ő akarata, mint főrészvényesé győzött. jöllehet alapszabályszerűleg tiz szavazatnál többet egy részvényes sem gyakorolhatott volna, bármennyi részvénye is legyen.

Mikor ez a határozat ki lön erőszakolva, a jól fizetett könyvatosok útján ugyszólván az egész fővárosi sajtó dicsőhimnuszokat zengedezett az uttörő Tarnócy-nak, (ekkor még Nyitra előtt voltunk) szerződtette Kossuth Ferencet vezér- és művezető-igazgatónak 15.000 frt évi fizetéssel, az ő nagy nevének nimbuszától remélve a gyár ügyeinek jobbrafordulását.

Kossuth Ferenc jóhiszeműleg, a legnagyobb ambícióval kezdett a munkához;

azonban csakhamar be kelle látnia, hogy neki ott voltaképpen semmi munka- és hatásköre nincs. Tarnócy csak eszköznek akarta fölhasználni a maga céljaira: visszaadta a kapott előleget és még idején visszavonult arról a sikamlós térről, a hol becsületes nevét a legjobban lejáratták volna.

Ekkor vette föl az omladozó kártyavár a Hunnia nevet. Az eladott kötelezvények részletösszegei nem folytak be pontosan a vevő pénztárához, ez aztán magát a gyárat pörölte, mint készfizető kezest. A folyton szaporodó perköltségek az üzleti mérleget nagyon megterheltek, a forgalom majdnem semmire devalválódott, (ekkor már Nyitra után voltunk) az osztalék semmi se lett, legfeljebb a veszteségen lehetett volna osztozkodni; egy rakás tárcában fekvő törzsrészvényt — a törvény ellenére — mint aktivát tüntettek föl, így aztán következtek azok a komédiák, a melyek a napokban újra lefolytak Tarnócy inszenírozása folytán.

Bizonyosak vagyunk benne, hogy a törvényszék fogja kimondani ebben a dologban az utolsó szót, a mely Tarnóczyra nézve nem valami kedvező lesz; egyet azonban nem hagyhatunk említés nélkül ezek után, hogy az a rendszer, mely a Bokrossok és Tarnócyak generációját megteremtette, hasonló sorsban részesülend, mint teremtményei: röpködnek egy darabig a fény körül, míg végre nagyon is a közelébe tévelyedve, megégetik szárnyaikat és lehullanak a porba, vagy pedig a nagy fény teljesen összeeseti, megsemmisíti őket. Mert hát kell lenni igazságnak és van boszuálló Nemezis.

Vidéki hátralekosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralekaikat mielőbb beküldeni.

Ez a nóta járta egész éjjel! Olyan fájdalmasan sirt a hegedű, oly sok könnyet csalt ki az a nóta a szép Barkó leány szemeiből.

Mellette ültem! Mindmegannyi drága gyöngy volt, mit sajtó szive szemeibe sajtolt, s ő e drága könyveket lopva — battiszt kendőjébe törölte. Ugy titkolta bűnét, úgy szerette volna elpalástolni vétkeit — mérhetlen szerelmét, de nem tudta. Jól esett neki e parányi vezeklés. Érezte, mint tisztul meg a lelke: hát — sirt egyet.

Hozzám nagyon barátságos volt, mit főleg annak köszönhettem, hogy Garay Jósának nagy tisztelője voltam. Ismertem különben gyerekkora óta. Ábrándos szemei, olajbarna arca, s szép testalkata gyerekkorában is elismert előnyei voltak, miket azonban a férfiaság, az érett külső sokkal teljesebbé tett. Huszár lett, mert őszötte azt diktálta neki — s elszerette a vidék legszébb leányát — mert a sors azt rendelte neki.

Nagyon tapintatos voltam. Már a fagyaltot hordták körül, s még mindig nem tettünk említést ő róla: sem én, sem ő. Tudtuk, azt hiszem, mindketten, hogy miért. Én csupa előzékenységből nem, ő pedig azért, mert szégyenlette — hogy itt van! Igen itt, Iza lakodalmán, azén, ki nemrég az ő imádotját kikosarazta. De mit tehetett volna. Végre is Iza első unokatestvére, kinek az esküvőjén, mint jó rokonnak, illetett megjelennie. (Tamás

félt a feltűnéstől, ő erőszakolta nővérét az eljövételre.)

... a fejékre tegyetek majd tubarózsa koszorút...

Ugy látszik, Bogár Jancsi maga is beleveszekedett ebbe a nótaba, mert egyre-másra ezt huzta. Pedig nem úgy volt!

A nagy zaj közepett, mely már az asztal végén nagy mérvet öltött (Tamás elnőkölt a pezsgős palackokkal kezében) észre sem vettem, mint alakul egy kompánia a cimbalom körül, melynek tagjai (vidéki kurta-nemesek) fejüket zsebkendőbe temetve busulják az elvesztett boldogságot. Néha lopva szomszédnőkre pillantottak, kit a kedves utáni vágyódás s a nóta hatása különös extázisba hoztak, majd elkeseredettebben szomorkodtak tovább, szimpatianak tulajdonítva az egy nóta iránti szeretetet.

A Barkó lányra hatott a nóta, s nem ritkán kinos zavarba hoztam kérdéseimmel, melyekre mindannyiszor más választ adott. Isten tudja, hol jártak gondolatai... hol? Talán csak a szomszéd faluban, Gombán, hol a huszárok állomásoznak, vagy talán a közeli városban, hova Jóska — mulatni járt. Ettől reszkedett a legjobban. ettől féltette mindig kedvesét. Imádtá, szerette, amint csak egy gyenge nő bálványozhat egy férfit, de amint az a gondolat villámlott át agyán, hogy Garay Jóska mulat, valóját fájó aggodalom szállta meg, mely azonban melankolikus széppé tette arcát. Ily forma kinos érzés győrtörte egész éjjel, s most tapasztalta

először, mily nehéz, mily borzasztó munka van az igazi szerelemnek.

— Ígyunk! — szólt hozzám szenvedélyes hangján — s azzal bátran kocintott és — ivott. Azután megint ittunk: csengett a pohár, sirt a hegedű, jnevetett a cimbalom...

Egészen világos volt már, mikor lopva kiosontam a verandára. Egy nádszékbe dobtam magamat, kábult fejemet tenyerembe hajtva, kéjesen szívtam a hajnali friss levegőt. Fáradtnak, kimerültnek éreztem magamat, szerettem volna valami csendes, nyugodt helyet találni, hol kipihenhetném az éjet.

Az ablakon át álomszerűen hangzott a mór, az élvezetszülte halk zibongás, melynek harmoniáját csak olykor-olykor zavarta meg egy-egy ujjongó sikoltás...

— Vig élet van itt! — gondoltam s rágyújtottam egy cigarettre, míg odabent tovább folyt az ivás.

Úde, gyógyító hatását éreztem a reggeli levegőnek. Szép nyári reggel volt. A kastélyt övező sűrű fák felett áttetsző rózsaszínű pára lebegett, mint egy óriási kárpit, mely lassu ütemben felebb-felebb emelkedve, mindjobban láttatá a természet remek panorámáját. Olyan különös ihlet szállott meg, mint mikor valakit megszáll a jó lélek, s istenfélővé lesz — megigazul. A madarak éles csiripelése nekem kedvesebb zene volt most, mint ama beteges harmoniája az élvhajhászatnak, mit oly félve bocsátott ki magából a lakodalmas ház.

H i r e k.

Pécs, 1896 június 3.

Hamis játékos Pécssett.

Sok „lapunk barátja“ közül egy ma azzal nyitott a redakcióba, hogy illetmudo „adjon isten“ helyett elkezdett szavalni:

— Egy szó nyilallott a hazán keresztül . . .

Mi álmélkodva fogadtuk, ő pedig folytatá:

— Értsenek meg kérem, mert ezt meg kell érteni. A nyilallás után rögtön tisztába jöttem a dologgal, hogy valami büszlik Pécssett, nem mind arany a mi fénylik, lassu viz partot mos és mégis hu . . . burrah! — így magamban, mert nem maradtunk hátrább Budapestnél. Nem uraim, mert nálunk is felfedeztek egy hamis játékos. Ugy rebesgetik, hogy Kosztka Emil, aki olyan nagy hírnevet szerzett már magának a hamis játékosok felfedezésében — körutra indult és inkognitóban ide is ellátogatott.

— De én szörnyű módon csodálom ennek az embernek a praksisát. Képzeli uraim, nálunk már nem is ült le kártyázni, hanem csak ki ment a sétatérre sétálni. És addig sétált, míg egy urat, egy igen előkelő urat rajta csipett, hogy hamisan játszik.

Szent borzalom szállott tagjainkba erre a nagy kijelentésre és izgatottan lestük lapunk barátja szavait.

— Pillanat alatt újra nyilallot egyet és hire futamodott a legújabb botránynak. Szörnyűség! Hamis játékos Pécssett. Ez hallatlan! A következő percben már a nevét is tudják. Egyik előkelő állásu, társadalmi életünkben nagy szerepet vivő ur, aki nem más mint . . .

Egyik munkatársunk, ki nagy idealista, hozzá rohant és befogta a száját, még mielőtt kimondhatta volna a hamis kártyás ur nevét.

— Ne, ne, szerencsétlen, ne ölje meg azt az embert! A tizparancsolat is azt mondja: ne öl!

Ő elérzékenyült és nem tudtuk több szavát venni, hiába ostromoltuk a kereszt és keresztetlen kérdéseinkkel. El is ment a redakcióból és azt mondta, hogy . . . stb.

Riportereinket azonnal szét szalasztottuk a szélirány minden rózsájába, az az hogy a szélrózsa minden irányába, hogy járjanak utána a dolognak. Mindnyájan fá-

Nem tudom, a pezsgő tett-e ily fanatikussá, de hiszem, hogy a szép Barkó leány csipetett be, mert azóta sem szálltam úgy magamba, mint épen — akkor.

E számtalan, előttem eddig ismeretlen érzés közül, végre kivált egy, mely azután zavart idézett elő egész lényemben. Az a gondolat futotta át agyamat, hogy Barkó Mici — nagyon szép, s hogy látását nehéz volna nélkülözni: tehát — szeretem!

Szeretem? Az is lehet? Hogy gondolhatok ilyenre, mikor ő nem szerethet engemet? Hisz szemtanuja voltam, minden mozdulatából, beszédjéből, láthattam, hogy ő csupán Garay Jósát szeretheti . . .

Folyton ily gondolatok foglalkoztatták lelkemet, csakis egy véletlen trüszszentés vert fel ábrándozásaimból, a hűvös harmat, a vékony lakk cipők, mint megannyi nátha előidézői. Észre sem vettem, hogy töprengéseim közepette a park fái között kalandoztam.

Laasan a veranda felé közeledtem, fel pillanték, szivdobogva vettem észre, hogy a székben, melyen öt perccel előbb én ültem — Mici nyugszik.

Kasimir kendő volt vállára vetve, fején legyezőjével babrált. Mikor észrevett, ijedten ugrott fel. Olyan szép volt e pillanatban. A könnyű fehér ruha a hajnali világításban mézszén domborítá ki alakja markáns vonásait, az a szép barna fő pedig isteni koronája volt mind ennek. Elpirultam, mint eddig soha, s ő ezt valószínűleg észrevette. Arra a

radtan és csüggedten jöttek vissza délután 5 órakor, de a hamis játékosról semmi bizonyosat nem tudtak mondani. Keringett a városban mindenfelé hír, de csak tapogatósva és kétségbeesítő homályban tévelyegve. Az egész redakció izgatott volt. Örökös lótas futás és semmi bizonyos . . .

Lapunk zártakor végre kiderült a titok és boldogok lettünk mindnyájan. Lapunk barátja is előkerült megnyult orral, savanyu ábrázattal.

Ezzel fogadtuk:

— Nos?

— Nos??

— Hagyjátok el! Az a hamis játékos csak hegedőn szokott játszani! . . .

Megértettük szegényt: felültette valaki . . .

Naptrend 1896. június 4-én és 5-én.

Naptár: csütörtök, jun. 3. — Róm. kath.: Urnapja. — Prot.: Kerény. — Görög-kel. (május 23.) Mihály. — Zsidó: Sivan 23. — Nap két 3 óra 49 perckor; — nyugszik 7 óra 34 perckor. — Hold két éjfélt után 24 perckor; nyugszik délután 1 óra 2 perckor. — Péntek, június 5. Róm. kath.: Bonifác. — Prot.: Bonifác. — Görög-kel. (máj. 24.) Szt. Simon. — Zsidó: Sivan 24. — Nap két 2 óra 49 perckor; nyugszik 7 óra 25 perckor. — Hold két éjfélt után 36 perckor; — nyugszik délután 23 perckor. Hold van a földtávolban 9 órakor reggel.

Időjárás: hőmérséklet 20 Celsius fok meleg; légnyomás 753. Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hosszabb ideig állandó, száraz, meleg idő várható.

Pelgári Daleskör júniálisa csütörtökön d. u. 3 órakor a Scholtz-féle sörgyárban.

Országoskerékpárverseny a pécsi bicycle-klub új versenypályáján csütörtökön d. u. fél 8 órakor.

Munkásképző-egylet működési szinelőadása a gyár-utcai egyleti helyiségben, csütörtökön este 8 órakor. Színpad körül a „Falu roseza“, népszimű 3 felvonásban.

Megyel és városi képviselőválasztók összeírásának befejezése

Katonai utóállítás a Scholtz-féle sörházban pénteken reggel 8 órakor.

Hittani vizsga a felsővármás-utcai leányiskolában pénteken reggel 8 órakor.

— (Urnapja.) Holnap lesz a kath. egyház legmagasztosabb ünnepe, az urnapja. Ünnepi misék tartatnak e napon az összes templomokban, a szokásos urnapi körmenet pedig a székesegyházban reggel 8 órakor

keserű tapasztalatra jutottam, hogy im a cél amiért a sora élni engedett előttem áll, közel nagyon közel, most megragadhatom, de egy láthatatlan kéz ökölrel fenyegetve visszautasított, elég értelmesen fejezve ki, hogy: várjak még, nincs itt.

— Hol jár? Megunta már a mulatságot? — különös fény sugározva szemeiből, oly unalmas önnnek ez az élet? Mulatni, vigadni . . .?

Ezzel dévaj nevetésbe tört ki, azt hiszem részegnek vélt látni, mert a homlokára mutatott, s kezével ide oda hadonázott, jelezve, hogy tán szédülök.

— Oh! Nagysád! legkevésbé sem — feleltem hidegvérrel — de valami kellemetlen előérzet bánt, ami nálam rendesen beült. Oly szépen mondhattam e szavakat, melyek csakugyan meggyőzhették Micit józanágomról.

— Szép itt minden! Mily boldogan élhetne itt az ember kettecskén, távol a nagy világ zajától. Persze amugy pusztaiasan. Na azután hol innen, hol onnan jönnek vendégek, hol meg jó magunk kocsisának vizitelni ide is, oda is.

Ily forma dolgok foglalkoztatták gondolataimat. Est szerettem volna elmondani a szép leánynak, de az a bizonyos ököl folyton előttem lebegett. Nem mertem.

Egymás mellé ültünk s beszélünk erről is s végre Garayról is. Oly áhitatosan, majd meg megdöbbenő közönnnyel beszélt szerel-

tartott istentisztelet után indul, az oltári-szentség elővitale mellett s a Scitovszky-téren felállított négy oltárnál imák, énekek és szentségáldás lesznek. Az egész ünnepi szertartásnál Troll Ferenc dr. káptalani helynök fog celebrálni s a körmenetben résztvevő a városi tisztikar is.

— (Az új anyakönyvvezetők.) A hivatalos lap legújabb száma közli, hogy a belügyminisiter Pécs város első anyakönyvi kerületébe anyakönyvvezetővé Hartl Gyulát, helyettesévé pedig Haksch Lajost kinevezte s mindkettőt megbísta a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is.

— (Kinevezés.) Farkas Tihamér pécsi pénzügyigazgatósági díjnok a nagybányai kir. adóhivatalhoz ideiglenes minőségű adótisztte neveztetett ki.

— (A főpróba győztesei.) Az országos tornaverseny főpróbáján a pécsi diákok közül Lauber Dossó, főreáliskolai növendék, a ruddal való magas ugrásban az első díjat, kis ezüst érmét nyerte. A főpróba nyertesei között a kaposvári főgimnázium két növendéke is helyet foglal; a mennyiben a 150 méteres futásban Stimic Lajos és a 200 méteres futásban Rosenthal Gyula, kaposvári főgimnáziumi tanulók, a második díjat, bronz érmét, nyerték el.

— (Új hivatali helyiség.) A pécsi járási főszolgabírói hivatal régi és a célnak nem megfelelő helyiségéből most költözködött át új helyiségébe, mely a vármegyei udvarán épült új épületben van. Az új helyiség szép kis előfolyosóval s négy szobával bir, melyekből egy Vaniss Sándor főszolgabíró, másik Forray Valér szolgabíró hivatalát képesi; egy a közigazgatási szolgabírói gyakorlati helyisége, egy pedig az irodaszemélyzet helyisége. Mindeme szobák igen tágasak, szellősek, szépek és világosak s berendezésük is új és mindenben megfelelő. Az új épületben van még a sokszorosító nyomda is. Az új hivatali helyiséget akár a vármegyei második emeletéről, de még könnyebben az udvarról is meg lehet közelíteni.

meséről, mi valósággal csodálkozásra ragadt. Ám ez is lehet, gondolám? De nem!

Beszélgetésünket nem folytathattuk. Zörejrel nyílt meg az ebédlő ajtaja s hangos nevetés, kurjongatással tödült ki a mulatozó fiatatság: Kellemetlen benyomást tett reám ez a jápadt csoport. Azok az álmos szemek, öszegyűrt ingallérok s mámoros arok egy vert csapatra emlékeztettek, melyet az élvezetek torzképtű démonai békóba verve hajtának maguk előtt.

— Éljen a fiatal pár! éljen Barkó Mici! éljünk mindannyian! Ihaj! — Jancsi husd! — sohse halunk meg . . .!

És a cigány huzta, már most a verandán, állhatatosan, jókedvvel, hies jó csomó bankót gyűrt már a mellény zsebébe.

A Barkó leány felvetette büszke fejét, körülnézett a társaságon, valami ideges mosoly tükröződött arcán s elszántan ugrott fel helyéről:

— Jöjjen, mulassunk mi is!

Kérdőleg tekintettem reá, de a szigor, melylyel e szavakat mondá, nem engedé megtagadnom kívánságát. Átkaroltam karcsu derekát, táncoltunk kéjesen, elfelejtve az előbbieneket. Örült gondolatok cikláztak át agyamon: nem láttam mást, mint ama két égő szemet, nem hallottam egyebet, mint a cigány pokoli szép zenéjét . . . forgott előttem minden, homlokom lásan lüktetett: érestem, tudtam, hogy most kezeim közt tartom az isteni lényt . . . görceösen szorítottam magam-

— **Előmunkálati engedély.** A kereskedelmi miniszter Tóth Ödön szegvárdi ügyvédnek a győr-veeszprém-dombovári helyi érdekű vasut Enyng állomásától Mező Komárom, Lajos-Komárom és Szilas-Balhas községek érintésével, a magy. kir. államvasutak Simontornya vagy Sárbogárd állomásáig vezetendő gőzmozdonyu helyiérdekű vasútra az előmunkálati engedélyt egy évre megadta.

— **(Városi majális.)** Kedélyes, családi jellegű kis majális rögtönöztek a városi urak tegnap a kozári dűlőben fekvő vadászlaknál abból az alkalomból, hogy a városi erdőekben a tél folyamán vágott fát az e célból kiküldött bizottság átvette. Hagyományos szokás szerint összegyűlnek ilyenkor a kiküldöttek és egy kis barátságos áldomást csapnak, melyre aztán néhány nem hivatalos egyént is megtesznek hivatalossá, hogy t. i. meghívják oda a törvényhatósági bizottság tagjait is. A tegnapi majálison Herbert János tanácsos teljesítette a gazdasági teendőket, lekötözve szívélyességgel, míg a főszakácsi szerepre Dobszay István közgyámsot választották meg közakarattal azok, a kik tudják, hogy milyen pompás gulyást tud fabrikálni. A bemutatott menü minden igényt kielégített és a nagyszámu társaság nyomában ki is állította a főszakács kiváló jártasságáról az elismerő oklevelet. A piros levű gulyás volt a bevezetés, a mit pontban 2 órakor helyeztek az asztalra egyenesen a bográcsból, utána izletes nyáron sült malacpecsenye és jó töpörtyűs turós csusza következett. Természetesen nem hiányoztak a jó borok sem. Sajt és fekete fejezték be a jól megszolgált ebédet és az asztalbontás 4 órakor vette kezdetét, külön kis csoportokra oszolván a társaság, elővéve a 32 levelű bibliát s kedélyes poharazásokkal töltve az időt a festői szépségű vidéken, az isten szabad ege alatt. Résztvettek az ebéden: Kelemen József, nyug. főorvos, Fekete Mihály t. főgyógyász fiával, Jobszt László dr., Szautter Gusztáv, Engeszer Miklós, Ladányi Sándor, Hartl Ferenc, Ruepprecht Nándor, Kindl József, Weiller Nep. János, Petrovits István, Dobszay Antal, Rausch János, Graumann János, Göbel Kálmán, Lauber Rezső, Károly Ignac, Magenheim József, Tamásy Ferenc.

hoz mind közelebb... de azt a néhány pillanatot mi most következett, soha, de soha sem fogom elfelejteni.

Hideglelésszerű borzongás bánt mind annyiszor, midőn e jelenetre ragondolok:

A tánc hevében ijesztő sápadt arccal tört utat Barkó Tamás felénk s nővéréhez hajolva halkán, alig érthetően sugta:

— Mici? Mici ne táncolj! itt csuklott egyet és fuldokolva mondá: — Garay Jóska — meghalt!?!

Nagyságos asszonyom, e jelenet leírhatatlan, ne is kívánja tőlem annak lefestését mert csak kontár munka volna az. Éles sikoltás s egy hörgő jaj tört ki ajakán s fásultan dől karjaimba...

Elnémult minden a lakodalmas házban. Az eddig vig fiatalok bambán fájdalmat színlelve jártak fel le a tágas szobákban, Bogár Jancsi pedig tolvaj módra — ellillant fekete legényeivel...

A madarak vigan füttyörésztek a sűrű gesztenye lombok között... nekik fel sem tűnt e gyászos némaság.

Másnap tudtam meg, hogy Garay Jóska a lakodalom éjjelén vadul mulatott s ez volt oka annak, hogy a következő reggel századosával vívott párbajban oly ügyetlenül halt meg.

A híres drávai szépség, Barkó Mici pedig félvre ez eset után mennyasszonyom lett, s nemsokára tiszteletét fogja tenni Nagyságos asszonyomnál — ugy-e megengedi?

Gyimóthy Gyula, Egy Béla dr., Járányi József, Deutsch Kornél főszámvevő, Bence Sándor pénztárnok, Nendtvich Andor és Pintér Ferenc aljegyzők, Oberhammer Antal fogalmazó, Jesszenszky Kálmán, Lutz István, Sággy Kálmán, Kaufmann Lajos, Wohlmuth Ferenc, Klein István és Péter Ferenc mérnökök, Bahula József dr., Frimont Imre, Gábor József, Cséffay Flóris, Ludinszky Lajos, Czibula János. A hangulat egyre kedélyesebbé fokozódott, késő délután a tósztok áradata után megjött a nótázási kedv Kelemen dr. által kezdeményezve, a ki minden egyes jelenvotat megénekelt. Jobszt László dr. is elemében volt, a ki ősi banderista szokás szerint lóháról köszöntötte föl a szép társaságot. A csilagsátoros este elközelgett, midőn hazatérésre kezdtek gondolni s mire hosszú kocsisorokban beérkeztek a városba, oly csendes volt a város, mint a pusztá, a hol nincs dolga semmi a rendőrségnek, de nincs is rendőrség.

— **(Himen táblájáról.)** Csak nem akar megtelni az anyakönyvezetők hivatal házassulandók kihirdetési táblája. Pedig immár új anyakönyvvezetők is vannak, a kik e hét végén már hivatalba lépnek s akár a jövő héten mással ne foglalkozzanak, mint házasságkötéssel. De hát erre nincs valami nagy kilátás, mert hetek óta alig lézeng egy két hirdetés a házassulandók kihirdetési tábláján, s ma is csak a következő új jegypárok neveit találtuk ott:

Paunz Adolf, izr. Laskafalu — Schwarz Gizella, izr. Pécs;

Kopic Imre, róm. kath., Pécs — Mayer Ilona, róm. kath., Pécsvárad;

Goldberger Arnold, izr., Pécs — Leitersdorfer Maria, izr., Szegvár.

— **(Vizsgálatok a főreáliskolában.)** Az évvégi vizsgálatok sorrendje a helybeli állami főreáliskolában a következő: F. hó 6-án a róm. kath. tanulók hittani vizsgálatát, 11. és 12-én a magánvizsgálatokat, 18.—24-én osztályvizsgálatokat, a rendes tan tárgyakból, 25. és 26-án vizsgálatokat a rendkívüli tantárgyakból, 28-án Te Deum és a bizonyítványok kiosztása.

— **(A fővárosi versenyzők)** már mind megérkeztek, hogy a holnap, Uraapján tartandó nagy kerékpár-versenyeken részt vegyenek. Tegnap délután igazán szép látványban gyönyörködtek a Pécsi Bicycle Klub meghívott vendégei, ott voltak: Kardos Kálmán főispán, Erreth János országgy. képviselő, a pécsi athleta klub vezetősége és nagyszámu hölgyközönség; — különösen izgatóság volt midőn hárman ültek egy gépen, a melylyel egy kört = $\frac{1}{3}$ km-ert gyorsvonat sebességgel futottak be 24 mp. alatt. A páholyjegyek a főtőzsedében kaphatók, a verseny napján délután a pályán. — D. u. fél 3 órakor lesz a pálya ünnepélyes átadása és felmérése, a versenyek pedig fél 4 óra tájban kezdődnek.

— **(Árlejtés a megyeházán.)** Ma délelőtt tartatott meg az udvard-hercegmároki és a bellye battinai közutak kiépítésére vonatkozó árlejtési tárgyalás. Mint legolcsóbb ajánlattevők, a Krausz és Weisz harkányi cég bizatott meg az utépitéssel, a kik a két közútra előirányzott 222.000 frtból 21 $\frac{1}{10}$ százalékot engedtek.

— **(Felhőszakadás.)** Mult pénteken esti 8 óra után nagy felhőszakadás volt Szegvárdon, mely másfél óráig tartott. A jéggel vegyes felhőszakadás óriási károkat tett a szőlőkben, mert a sebesen alárohanó ár a földdel a fiatal szőlőveszőket is lehordta. A városban keresztül huzódó Sétpaták elhagyta medrét és becsapott az utcamenti házakba.

— **(Belvizek szabályozása.)** Tolnamegyei levelezők írja: A „Szegvár-bátai Dunavédgát-társulat” elhatározta, hogy a belvizeket szabályozza, a mi közel 200 000 frtba fog kerülni. Erre a szabályozásra égető szükség is van, mert a mult nyáron is meg

történt, hogy az egész Sárközt éppen aratás előtt elborította a hegyekről alárohanó víztömeg, s az egész termést tönkre tette. Most csatornázással szabályozzák a belvizeket és állandó szivattyúzással a Dunába vezetik.

— **(A homok alá halt.)** Szilvási Mihály a homok bányában dolgozott kint Szabolcsbányán, a Hajek féle völgyben, mikor egyszerre nagy rianással megingott fellette a part és leszakadt, maga alá temetvén az alatta dolgozó munkást. A közelben levő munkások mire kiszabadították, már meg volt halva a szerencsétlen ember, ki saját vigyázatlanságát életével fizette meg. Homokszállítással foglalkozván, a mélyen kiásott part alá ment be, ott könnyebb lévén a homok kihányása s így esett áldozatul a vigyázatlanságát követő véletlen szerencsétlenségnek. Az esetről jelentést tettek a pécsbányatelepi kapitányságnál s a szerencsétlenül járt ember Lutz bányatelepi rendőrkapitány jelenlétében ma boncolták fel a bányatelepi halottas házban az orvosok s ma délután onnan temették el. Az elhalt bányász után özvegye és három apró gyermek maradt kenyér kereső nélkül.

— **(A szökés párosan...)** Azt mondja Boccaccio is, hogy „jaj be édes, jaj be szép.” Mivelhogy azonban Boccaccionak már a neve is annyit tesz, hogy „csunya-szájú” s éppen ilyen pletykálkodásokért kapta ezt a nevet, nem írjuk ki annak a menyecskének a nevét, aki tegnap megszökött az urától, állítólag a — szeretőjével. A szökés meglehet, hogy csak egy kis Budapestre való millennáris kirándulássá törpül s az asszonyka nemsokára hazatérvén, férj és feleség közt szent lesz a béke.

— **(Ebmarás)** Horvath Mari, tizenegy éves iskolásleányt az apáca-utcai iskolában az ottani kertész kutyája jobb lábán és kezefején megharapta. A megmart kis leányt dr. Ludvigh Ferenc városi tisztiorvos azonnal megvizsgálván, sebeit fertőtlenítette és bekötözte; a veszedelmes kutyának pedig a gyepmesteri telepre vitelét a rendőrség elrendelte s az ott megfigyelés alatt fog maradni, hogy nem mutatkoznak e rajta veszteségi tünetek. Reméljük azonban, hogy az apáca-iskola igazgatósága egyszer s mindenkorra eltiltja a kertészt a kutyatartástól, mert az iskolaudvarba még sem lehet kutyát tartani s az iskolásleányokat ilyen s ehhez hasonló szerencsétlen balesetek előre nem látható veszedelmének kitenni.

— **(Kimaradt a lakásából.)** Egy kis baj érte tegnapelőtt az öreg Kuny Mihályt, a ki a városi kassza szegényei közé tartozván, évi 36 frt kegydíjből éldegél. Saját bevallása szerint két napig nem evett semmit s mikor a havi 3 frt járandóságát hétfőn megkapta, hát nagyon éhes lévén — ivott. A bor megártott neki; nem csoda, hiszen — ismét csak saját vallomása szerint — egy esztendeje, hogy nem ivott. Részeget találták meg az utcán s mentőkocsin bevittek a városi kórházba; honnan kialudván a részegséget, ma reggel szabadult ki. A 3 forintocskájából maradt s a zsebében megtalált 2 frt 75 krt a kórházban visszakapta, de úgy ott, valamint a rendőrségen is a szobája kulcsát is követelte, a mit pedig — elveszthetett, mert nála nem volt, mikor a kórházba vitték. S most az öreg, mivel a pénzeszkéből kulcsra nem telik, az ablakon kénytelen bejarni, hogy kimaradt a lakásából.

— **(Tolvaj szárazdajka.)** Korlin Mari, egy alig tizenkétéves leányka, egyik siklósi uti házban szolgált, mint szárazdajka. Dacára, hogy még magának is a gondjaira bízott kis gyerekekkel együtt játszania kellene, a fiatal leány már rosszban törte a fejét és tegnap este az éléskamrába beosonván, ott tojást akart lopni. Gazdaasszonya azonban rajtacsípte s mert a napokban hat

darab értékes és himzés miatt Mohácsról kapott zsebkendő is eltűnt a háztól. Nyomban feljelentette a lopásokat a rendőrségnél, s a tolvaj századajka bekerült a kóterbe. S mivel mai kihallgatásakor a tolvaj lopást is alig akarta beismerni, míg a zsebkendő ellopását határozottan tagadja, folytatják ellene a vizsgálatot.

— **(Millenniumi bál Szegszárdon.)** Tolnavármegye a múlt hó tizenhatalcadikán tartott millenniumi díszközgyűléssel bált is akart rendezni, ami akkor az igazságügyi épület egy részének leégése következtében elmaradt. Május hó 31-én tartotta meg e helyett a vármegye közönsége, mikorra is a „Szegszárd szálloda” díszterme ténylesen volt feldisztva. A bál igen jól sikerült. A rendezőség díszes virágcsokorral lepte meg a bálányát: Döry alispán nejét.

— **(A szegszárdi kaszinó)** is elhatározta, hogy az ezredévi ünnepély emlékét megőrökíti. A május hó 31-én tartott kaszinói közgyűlésen határozatba ment, hogy Bezerédj Istvánnak, az első jobbágyfelszabadítónak emlékére szobrot emel, e célra 500 frtot megszavaz, országos gyűjtést indít, felhívja hozzájárulásra a szomszédos vármegyék kaszinó-egyesületeit és a hírlapokat. Ezenkívül a kaszinó házalapjának növelésére a kaszinói tagokat évi két forint hozzájárulással terheli. Végül elhatározta, hogy július hó 12-én bált rendez.

— **(Mikor az inas felszabadul.)** Hofbauer Sándor, sellyei cipészinas, a napokban szabadulván fel, hogy segédde történt előléptetését megünnepelje, beült a kocsmába s ott egymásután tüntette el magába a boros flaskók cseppfolyós tartalmát. A mikor azonban a fizetésre került a sor, valahogy összekülönbözött a cseh miatt a korcsmáros s olyan hangon kezdett diskurálni, a mi

egy kérdéseült cipésmesternek is szegyenére vált volna. A korcsmáros nem sokat teketóriázott a gyerekkel, hanem kifizettette vele a követelését s aztán megfogta a gallérját s kidobta. Az újdonsült segédet ez a mótatlan bánásmód annyira felingerelte, hogy neki ment a kocsmába ablakainak s azokat sorban beverte. Mikor ilyképen elvégezte a boszút, szépen eltávozott, de otthon nem igen érezte magát biztonságban s félén, nehogy a csendőrök kezébe kerüljön, egy szép napon csak megugrott a községből s most valahol más és szebb vidéken élvezi a dicsőséggel kezdett cipészsegédi pályája szép előnyeit.

— **(Lóköltők.)** Úgy látszik, a meleg napok beálltával a lóköltők is munkába álltak. Nemrég adtunk hírt egy lólopásról s most íme ismét ellopott lovakról zenghetünk éneket. De most nem is egy, hanem két lovat hajtottak el a lóköltők; mindkettőt Kajdi János kölesdi lakostól. Sárga volt az egyik, szürke a másik; az első felett tíz, a második felett kilenc tavasz repült már át s végül mindakettő kanca s el van látva a gazdája nevének kezdőbetűivel a tomporán. A két lovat a lóköltők a rétről hajtották el, a hol azok béklyókba verve heverték. Szépen kiengedték őket a béklyókból s rápattanván a hátukra, elhajtották mindkettőt s még csak a béklyókat sem hagyták hátra emlékül a meglopott gazdának. Nyilván szükségük volt rá, azt használték — ostor helyett. Kajdi János, természetesen, rögtön jelentést tett a lólopásról a szolgabírósnak és a csendőrségnek; keresik is a lóköltőket, de még eddig nem tudtak a nyomukra akadni.

— **(Három szökevény.)** Annak az ugynevezett millenniumi revolúciónak, a mely kitört a pécsi inasok között s tömeges szökésre buzdította őket, megvan már az eredménye is, mert a megszökött inasok kö-

zül hármat, minden szorgos kutatás dacára sem bírt feltalálni a rendőrség s most a főkapitány országos köröztetésüket rendelte el. A három szökevény közül az első: Döry József Gyula, pécsi születésű, tizenhataléves fodrásztanonc; a második Drescher Károly, tizenhataléves vasöntő tanonc és a harmadik Odenwald János, somogyi születésű, tizenhataléves, bádógostanonc. A három szökevény különböző napokban, különböző körülmények között tűnt el munkaadójától; az egyik valami rossz fát tett a tűzre s ezért félelmében nem akart többé visszamenni, hanem inkább elbujdosott; a másiknak nem tetszett a mesterség, amit tanulnia kellett volna s egy alkalmas pillanatban szökéssel szabadult meg tőle; a harmadiknak végre bár mi baja sem volt, egyszerre csak eszébe jutott, hogy jobb a csavargó élet, mint a munkálkodás és dolog s azt sem mondva, hogy befellegzett, eltűnt a városból. Persze ha feltalálják őket, haza fognak toloncoltatni.

— **(A szerelmes tislér.)** Szabó Sándor tizenhataléves asztalossegéd Baranya-Sellyén beleszeretett egyik szép lányába a falunak. A meddig a szerelmes tislér vonzalmát plátóilag nyilvánította, semmi kifogása sem volt a leánynak ellene, mert hiszen egy udvarlóval több is elég a leányok hírének emelésére; de a mikor Szabó Sándor azzal a határozott kívánsággal állt elő, hogy ő elveszi a leányt, az bizony a szeme közé nevetett és állítólag azt a közkedvelt operett kuplét dalolta el előtte a mely ugy kezdődik, hogy „majd ha bajusza nő.” Szabó Sándor ezen a nem várt kikosaráson annyira dühbe jött, hogy bizonyos számú virágzó élet kioltásával fenyegetőzött s bátorságot meríteni elment a község kocsmájába s ott késő estig ivott. Beborozott fővel aztán visszament a kosárt adó ideál há-

— Isten hozott körünkbe gróf. Mi hírt hoztál hazájából a hontalan fejedelemnek?

— Üdvözlétet övéi részéről, kinek szeretete legjobban biztosítja számára a hazát. És...

— Nos?

— És békeföltételeket.

— Kardomra, nem ezt vártuk. Hangzik a gunyos megjegyzés Bercsényi ajakáról.

— Ki küldi őket?

— Pálffy hadvezér, ki mindenkor a legjobb indultal viseltetett ügyünk iránt s ki igaz magyar létevé vérző szívvel nézi pusztuló hazáját, melynek lakói hiába ontják egymás véréit.

Az első lépés meg volt téve. A három kuruc vezér szemei összevillantak s önkénytelen mozdulattal kaptak kardjukhoz, hogy elnémitsák a vakmerőt, ki szent törekvésüket hiábavalóságnak nevezi. De Rákóczi nyugodt tekintete lebilincselte őket.

— Mi hírt reá, hogy elhozd e feltételeket fejedelmeknek, ki idegen nép közt törekedik segílyt nyerni az elgyengült harcosok mellé, hogy mintegy figyelmeztető törekvései sikertelenségére?

— Szívem, melyben igaz szeretet ég hazám és fejedelmem iránt, Beláttam, a mint belátta mindenki, hogy vége erőnknek, hogy utoljára is el fog hullani utolsó harcosunk, mert nem kapunk sehonnán sem segílyt és akkor erőtlennül kell kitárnunk keblünket az ellen gyilokjának. Íme, kegyelmes uram, itt vannak a feltételek, melyek ugy hiszem, eléggé kedvezők számkra is.

lettel. De ki biztosít, hogy ha kelletténél tovább kell várunk a mindig késő segítség után, nem tesznek-e le minden reményről embereink, kik között már most is több van, ki békés otthonában szeretne élni, mint ki harc után vágyik.

— Ha ugy lenne is, mi azonban nem fog megtörténni, Munkácsot soha sem keríti hatalmába a császár, s mindenkor lesz hely, mely a megtérteket befogadja, hol azután ismét ki lehet bontani a zászlót, a szabadság szent zászlóját.

Sennyei István, kancellár ajkain hangzottak e leikes szavak, melyek nem téveszték el hatásukat a fejedelem lelkületére.

— El is várom, kancelláromtól, szólt mosolyogva, hogy hűen megőrzi, mit reá bizok.

E beszélgetés közben elérték a vár kapuját személyeink, hol az őrt álló katona tisztelettel teljesen üdvözlé őket.

— Mint parancsolónak, nem szabad elhagynod a várat, hogy példát mutass embereidnek. Isten veled.

Sennyei István hűvel ragadja meg a kegyes fejedelemnek feléje nyújtott jobbát s alattvalói csókjával illeti meg.

— Isten veled szeretett vezérem, uram, fejedelmem. Isten veletek! S egymás után szorítja meg a baráti jobbokat s egy utolsó üdvözlét után utassink átlépik az érckaput, melyen állva még sokáig tekint utánok, míg végre eltűnnek szemei elől.

— Isten veled, hazád nagy embere! Kövessen utaidon a szerencse, mely oly gyakran hűtelen lett hozzád; jöjj vissza minél előbb, hogy néped ne legyen

— **Előmunkálati engedély.** A kereskedelmi miniszter Tóth Ödön szegzárdi ügyvédnek a győr-veeszprém-dombóvári helyi érdekű vasut Enyng állomásától Mező Komárom, Lajos-Komárom és Szilas-Balhas községek érintésével, a magy. kir. államvasutak Simontornya vagy Sárbogárd állomásáig vezetendő gőzmozdonyu helyi érdekű vasútra az előmunkálati engedélyt egy évre megadta.

— **(Városi majális.)** Kedélyes, családi jellegű kis majalist rögtönöztek a városi urak tegnap a kozári dűlőben fekvő vadász-laknál abból az alkalmából, hogy a városi erdőkben a tél folyamán vágott fát az e célból kiküldött bizottság átvette. Hagyományos szokás szerint összegyűlnek ilyenkor a kiküldöttek és egy kis barátságos áldomást csapnak, melyre aztán néhány nem hivatalos egyént is megtesznek hivatalossá, hogy t. i. meghívják oda a törvényhatósági bizottság tagjait is. A tegnapi majálison Herbert János tanácsos teljesítette a gazdasági teendőket, lekötözve szívélyességgel, míg a főszakácsi szerepre Dobszay István közgyámsot választották meg közakarattal azok, a kik tudják, hogy milyen pompás gulyást tud fabrikálni. A bemutatott menü minden igényt kielégített és a nagyszámu társaság nyomban ki is állította a főszakács kiváló jártasságáról az elismerő oklevelet. A piros levű gulyás volt a bevezetés, a mit pontban 2 órakor helyeztek az asztalra egyenesen a bográcsból, utána izletes nyárson sült malacpecsenye és jó töpörtyűs turós csusza következett. Természetesen nem hiányoztak a jó borok sem. Sajt és fekete fejezték be a jól megszolgált ebédet és az asztalbontás 4 órakor vette kezdetét, külön kis csoportokra oszolván a társaság, elővéve a 32 levelű bibliát a kedélyes poharazásokkal töltve az időt a festői szépségű vidéken, az isten szabad ege alatt. Résztvettek az ebéden: Kelemen József, nyug. főorvos, Fekete Mihály t. főgyógyász fiával, Jobszt László dr., Szautter Gusztáv, Engeszer Miklós, Ladányi Sándor, Hartl Ferenc, Ruepprecht Nándor, Kindl József, Weiller Nep. János, Petrovits István, Dobszay Antal, Rausch János, Graumann János, Göbel Kálmán, Lauber Rezső, Károly Ignac, Magenheimer József, Tamásy Ferenc.

hoz mind közelebb... de azt a néhány pillanatot mi most következett, soha, de soha sem fogom elfelejteni.

Hideglelésszerű borzongás bánt mind annyiszor, midőn e jelenetre ragondolok:

A tánc hevében ijesztő sápadt arccal tört utat Barkó Tamás felénk a nővárához hajolva halkán, alig érthetően sugta:

— Mici? Mici ne táncolj! itt csuklott egyet és fuldokolva mondá: — Garay Jóska — meghalt!?! —

Nagyságos asszonyom, e jelenet leírhatatlan, ne is kívánja tőlem annak lefestését mert csak kontár munka volna az. Éles sikoltás a egy hörgő jaj tört ki ajakán a fásultan dőlő karjaimba...

Elnémult minden a lakodalmass házbán. Az eddig vig fiatalok bambán fájdalmas színlével jártak fel le a tágas szobákban, Bogár Jancsi pedig tolvaj módra — elillant fekete legényeivel...

A madarak vigan füttyörésztek a sűrű gesztenye lombok között... nekik fel sem tűnt e gyászos némaság.

Másnap tudtam meg, hogy Garay Jóska a lakodalom éjjelén vadul mulatott s ez volt oka annak, hogy a következő reggel századosával vívott párbajban oly ügyetlenül halt meg.

A híres drávai szépség, Barkó Mici pedig félőre ez eset után mennyasszonyom lett, s nemsokára tiszteletét fogja tenni Nagyságos asszonyomnál — ugy-e megengedi?

Gyimóthy Gyula, Egry Béla dr., Járányi József, Deutsch Kornél főszámvevő, Bence Sándor pénztárnok, Nendtvich Andor és Pintér Ferenc aljegyzők, Oberhammer Antal fogalmazó, Jeszenszky Kálmán, Lutz István, Sággy Kálmán, Kaufmann Lajos, Wohlmut Ferenc, Klein István és Péter Ferenc mérnökök, Bahula József dr., Frimont Imre, Gábor József, Cséffay Flóris, Ludinszky Lajos, Czibula János. A hangulat egyre kedélyesebbé fokozódott, késő délután a tósztok áradata után megjött a nótázási kedv Kelemen dr. által kezdeményezve, a ki minden egyes jelenvotat megénekelt. Jobszt László dr. is elemében volt, a ki ősi banderista szokás szerint lóhátról köszöntötte föl a szép társaságot. A csilagsátoros este elközelgett, midőn hazatérésre kezdtek gondolni s mire hosszú kocsisorokban beérkeztek a városba, oly csendes volt a város, mint a pusztaság, a hol nincs dolga semmi a rendőrségnek, de nincs is rendőrség.

— **(Himen táblájáról.)** Csak nem akar megtelni az anyakönyvezetők hivatal házassulandók kihirdetési táblája. Pedig immár új anyakönyvvezetők is vannak, a kik e hét végén már hivatalba lépnek s akár a jövő héten mással ne foglalkozzanak, mint házasságkötéssel. De hát erre nincs valami nagy kilátás, mert hetek óta alig lézeng egy két hirdetés a házassulandók kihirdetési tábláján, s ma is csak a következő új jegypárok neveit találtuk ott:

Paunz Adolf, izr. Laskafalu — Schwarz Gizella, izr. Pécs;

Kopic Imre, róm. kath., Pécs — Mayer Ilona, róm. kath., Pécsvárad;

Goldberger Arnold, izr., Pécs — Leitersdorfer Maria, izr., Szegzárd.

— **(Vizsgálatok a főreáliskolában.)** Az évvégi vizsgálatok sorrendje a helybeli állami főreáliskolában a következő: F. hó 6-án a róm. kath. tanulók hittani vizsgálatát, 11. és 12-én a magánvizsgálatokat, 18.—24-én osztályvizsgálatokat, a rendes tantárgyakból, 25. és 26-án vizsgálatokat a rendkívüli tantárgyakból, 28-án Te Deum és a bizonyítványok kiosztása.

— **(A fővárosi versenyzők)** már mind megérkeztek, hogy a holnap, Uraapján tartandó nagy kerékpár-versenyeken részt vegyenek. Tegnap délután igazán szép látványban gyönyörködtek a Pécsi Bicycle Klub meghívott vendégei, ott voltak: Kardos Kálmán főispán, Erreth János országgy. képviselő, a pécsi athleta klub vezetősége és nagyszámu hölgyközönség; — különösen izgatóság volt midőn hárman ültek egy gépen, a melylyel egy kört = $\frac{1}{3}$ km-ert gyorsvonat sebességgel futottak be 24 mp. alatt. A páholyjegyek a főtőzsdében kaphatók, a verseny napján délután a pályán. — D. u. fél 3 órakor lesz a pálya ünnepélyes átadása és felmérése, a versenyek pedig fél 4 óra tájban kezdődnek.

— **(Árlejtés a megyeházán.)** Ma délelőtt tartatott meg az udvard-hercegmároki és a bellye battinai közutak kiépítésére vonatkozó árlejtési tárgyalás. Mint legolcsóbb ajánlattevők, a Krausz és Weisz harkányi cég bizatott meg az utépitéssel, a kik a két közútra előirányzott 222.000 frtból 21 $\frac{1}{10}$ százalékot engedtek.

— **(Felhőszakadás.)** Mult pénteken esti 8 óra után nagy felhőszakadás volt Szegzárdon, mely másfél óráig tartott. A jéggel vegyes felhőszakadás óriási károkat tett a szőlőkben, mert a sebesen alárohánó ár a földdel a fiatal szőlőveszőket is lehordta. A városban keresztül huzódó Sétpatak elhagyta medrét és becsapott az utcamenti házakba.

— **(Belvizek szabályozása.)** Tolnamegyei levelezők írja: A „Szegzárd-bátai Dunavédgát-társulat” elhatározta, hogy a belvizeket szabályozza, a mi közel 200 000 frtba fog kerülni. Erre a szabályozásra égető szükség is van, mert a mult nyáron is meg

történt, hogy az egész Sárközt éppen aratás előtt elborította a hegyekről alárohánó viz-tömeg, s az egész termést tönkre tette. Most csatornázással szabályozzák a belvizeket és állandó szivattyuzással a Dunába vezetik.

— **(A homok alá halt.)** Szilvási Mihály a homok bányában dolgozott kint Szabolcsbányán, a Hajek féle völgyben, mikor egyszerre nagy rianással megingott fellette a part és leszakadt, maga alá temetvén az alatta dolgozó munkást. A közelben levő munkások mire kiszabadították, már meg volt halva a szerencsétlen ember, ki saját vigyázatlanságát életével fizette meg. Homokszállításal foglalkozván, a mélyen kiásott part alá ment be, ott könnyebb lévén a homok kihányása s így esett áldozatául a vigyázatlanságát követő véletlen szerencsétlenségnek. Az esetről jelentést tettek a pécsbányatelepi kapitányságnál s a szerencsétlenül járt ember Lutz bányatelepi rendőrkapitány jelenlétében ma boncolták fel a bányatelepi halottas házban az orvosok s ma délután onnan temették el. Az elhalt bányász után özvegye és három apró gyermek maradt kenyér kereső nélkül.

— **(A szökés párosan...)** Azt mondja Boccaccio is, hogy „jaj be édes, jaj be szép.” Mivelhogy azonban Boccaccionak már a neve is annyit tesz, hogy „csunya-szájú” s éppen ilyen pletykálkodásokért kapta ezt a nevet, nem írjuk ki annak a menyecskének a nevét, aki tegnap megszökött az urától, állítólag a — szeretőjével. A szökés meglehet, hogy csak egy kis Budapestre való millennáris kirándulással törpül s az asszonyka nemsokára hazatérvén, férj és feleség közt szent lesz a béke.

— **(Ebmarás)** Horvath Mari, tizenegy éves iskolásleányt az apáca-utcai iskolában az ottani kertész kutyája jobb lábán és kezefején megharapta. A megmarat leányt dr. Ludvig Ferenc városi tisztiorvos azonnal megvizsgálván, sebeit fertőtlenítette és bekötözte; a veszedelmes kutyának pedig a gyepmesteri telepre vitelét a rendőrség elrendelte s az ott megfigyelés alatt fog maradni, hogy nem mutatkoznak e rajta veszteségi tünetek. Reméljük azonban, hogy az apáca-iskola igazgatósága egyszer s mindenkorra eltiltja a kertészt a kutyatartástól, mert az iskolaudvarba még sem lehet kutyát tartani s az iskolásleányokat ilyen s ehhez hasonló szerencsétlen balesetek előre nem látható veszedelmének kitenni.

— **(Kimaradt a lakásából.)** Egy kis baj érte tegnapelőtt az öreg Kuny Mihályt, a ki a városi kassza szegényei közé tartozván, évi 36 frt kegydíjből éldegél. Saját bevallása szerint két napig nem evett semmit s mikor a havi 3 frt járandóságát hétfőn megkapta, hát nagyon éhes levén — ivott. A bor megártott neki; nem csoda, hiszen — ismét csak saját vallomása szerint — egy esztendeje, hogy nem ivott. Részezen találták meg az utcán s mentőkocsin bevittek a városi kórházba; honnan kialudván a részegséget, ma reggel szabadult ki. A 3 forintocskájából maradt a zsebében megtalált 2 frt 75 krt a kórházban visszakapta, de úgy ott, valamint a rendőrségen is a szobája kulcsát is követelte, a mit pedig — elveszthetett, mert nála nem volt, mikor a kórházba vitték. S most az öreg, mivel a pénzeszkéből kulcsra nem telik, az ablakon kénytelen bejárni, hogy kimaradt a lakásából.

— **(Tolvaj szárazdajka.)** Korlin Mari, egy alig tizenkétéves leányka, egyik siklósi uti házbán szolgált, mint szárazdajka. Dacára, hogy még magának is a gondjaira bizott kis gyerekekkel együtt játszania kellene, a fiatal leány már rosszban törte a fejét és tegnap este az éléskamrába beosonván, ott tojást akart lopni. Gazdaasszonya azonban rajtacsípte s mert a napokban hat

darab értékes és himzés miatt Mohácsról kapott zsebkendő is eltűnt a háztól. Nyomban feljelentette a lopásokat a rendőrségnél, a tolvaj szárazdajka bekerült a kóterbe. S mivel mai kihallgatásakor a tolvaj lopást is alig akarta beismerni, míg a zsebkendő ellopását határozottan tagadja, folytatják ellene a vizsgálatot.

— **(Millenniumi bál Szegszárdon.)** Tolnavármegye a múlt hó tizenhatalcadikán tartott millenniumi diszközgyűléssel bált is akart rendezni, ami akkor az igazságügyi épület egy részének leégése következtében elmaradt. Május hó 31-én tartotta meg a helyett a vármegye közönsége, mikorra is a „Szegszárd szálloda” díszterme tényszerűen volt feldíszítve. A bál igen jól sikerült. A rendezőség díszes virágcsokorral lepte meg a bálányát: Döry alispán nejét.

— **(A szegszárdi kaszinó)** is elhatározta, hogy az ezredévi ünnepély emlékét megörökíti. A május hó 31-én tartott kaszinói közgyűlésen határozatba ment, hogy Bezerédj Istvánnak, az első jobbágyszabadtónak emlékére szobrot emel, e célra 500 frtot megszavaz, országos gyűjtést indít, felhívja hozzájárulásra a szomszédos vármegyék kaszinóegyesületeit és a hírlapokat. Ezenkívül a kaszinó házalapjának növelésére a kaszinói tagokat évi két forint hozzájárulással terheli. Végül elhatározta, hogy július hó 12-én bált rendez.

— **(Mikor az inas felszabadul.)** Hofbauer Sándor, sellyei cipészinas, a napokban szabadulván fel, hogy segédde történt előléptetését megünnepelje, beült a kocsmába s ott egymásután tüntette el magába a boros flaskók cseppfolyós tartalmát. A mikor azonban a fizetésre került a sor, valahogy összekülönbözött a cseh miatt a korcsmáros s olyan hangon kezdett diskurálni, a mi

egy kiérdemesült cipésmesternek is szégyenére vált volna. A korcsmáros nem sokat tettetőrizott a gyerekekkel, hanem kifizettette vele a követelését s aztán megfogta a gallérját s kidobta. Az ujdonsült segédet ez a mótatlan bánásmód annyira felingerelte, hogy neki ment a kocsmába ablakainak s azokat sorban beverte. Mikor ilyképen elvégezte a boszút, szépen eltávozott, de otthon nem igen érezte magát biztonságban s félén, nehogy a csendőrök kezébe kerüljön, egy szép napon csak megugrott a községből s most valahol más és szebb vidéken élvezi a dicsőséggel kezdett cipészsegédi pályája szép előnyeit.

— **(Lóköltők.)** Úgy látszik, a meleg napok beálltával a lóköltők is munkába álltak. Nemrég adtunk hírt egy lólopásról s most íme ismét ellopott lovakról zenghetünk éneket. De most nem is egy, hanem két lovat hajtottak el a lóköltők; mindkettőt Kajdi János kölesdi lakostól. Sárga volt az egyik, szürke a másik; az első felett tiz, a második felett kilenc tavasz repült már át s végül mindakettő kanca s el van látva a gazdája nevének kezdőbetűivel a tomporán. A két lovat a lóköltők a rétről hajtották el, a hol azok béklyókba verve heverték. Szépen kiengedték őket a béklyókból s rápattanván a hátukra, elhajtották mindkettőt s még csak a béklyókat sem hagyták hátra emlékül a meglopott gazdának. Nyilván szükségük volt rá, azt használték — ostor helyett. Kajdi János, természetesen, rögtön jelentést tett a lólopásról a szolgabírósnak és a csendőrségnek; keresik is a lóköltőket, de még eddig nem tudtak a nyomukra akadni.

— **(Három szökevény.)** Annak az ugynevezett millenniumi revolúciónak, a mely kitört a pécsi inasok között s tömeges szökésre buzdította őket, megvan már az eredménye is, mert a megszökött inasok kö-

zül hármat, minden szorgos kutatás dacára sem bírt feltalálni a rendőrség s most a főkapitány országos köröztetésüket rendelte el. A három szökevény közül az első: Dörsi József Gyula, pécsi születésű, tizenégy éves fodrásztanonc; a második Drescher Károly, tizenhat éves vasöntő tanonc és a harmadik Odenwald János, somogyi születésű, tizenhárom éves, bádogostanonc. A három szökevény különböző napokban, különböző körülmények között tűnt el munkaadójától; az egyik valami rossz fát tett a tűzre s ezért félelmében nem akart többé visszamenni, hanem inkább elbujdosott; a másiknak nem tetszett a mesterség, amit tanulnia kellett volna s egy alkalmas pillanatban szökéssel szabadult meg tőle; a harmadiknak végre bár mi baja sem volt, egyszerűen csak eszébe jutott, hogy jobb a csavargó élet, mint a munkálkodás és dolog s azt sem mondva, hogy befelegett, eltűnt a városból. Persze ha feltalálják őket, haza fognak toloncoltatni.

— **(A szerelmes tislér.)** Szabó Sándor tizenhatalcadik éves asztalossegéd Baranya-Sellyén beleszeretett egyik szép lányba a falunak. A meddig a szerelmes tislér vonzalmát plátóilag nyilvánította, semmi kifogása sem volt a leánynak ellene, mert hiszen egy udvarlóval több is elég a leányok hírének emelésére; de a mikor Szabó Sándor azzal a határozott kívánsággal állt elő, hogy ő elveszi a leányt, az bizony a szemeközé nevetett és állítólag azt a közkedvelt operett kuplét dalolta el előtte a mely úgy kezdődik, hogy „majd ha bajusza nől.” Szabó Sándor ezen a nem várt kikoszorázáson annyira dühbe jött, hogy bizonyos számú virágzó élet kioltásával fenyegetőzött s bátorságot meríteni elment a község kocsmájába s ott késő estig ivott. Beborozott fővel aztán visszament a kosárt adó ideál há-

— Isten hozott körünkbe gróf. Mi hírt hoztál hazájából a hontalan fejedelemnek?

— Üdvözlétet övéi részéről, kinek szeretete legjobban biztosítja számára a hazát. És...

— Nos?

— És békeföltételeket.

— Kardomra, nem ezt vártuk. Hangzik a gunyos megjegyzés Berceányi ajakáról.

— Ki küldi őket?

— Pálffy hadvezér, ki mindenkor a legjobb indultal viseltetett ügyünk iránt s ki igaz magyar létevére vérző szívvvel nézi pusztuló hazáját, melynek lakói hiába ontják egymás vérére.

Az első lépés meg volt téve. A három kuruc vezér szemei összevillantak s önkénytelen mozdulattal kaptak kardjukhoz, hogy elnémissák a vakmerőt, ki szent törekvésüket hiábavalóságnak nevezi. De Rákóczi nyugodt tekintete lebilincselte őket.

— Mi bírt rá, hogy elhozd e feltételeket fejedelmeknek, ki idegen nép közt törekedik segínyt nyerni az elgyengült harcosok mellé, hogy mintegy figyelmeztető törekvései sikertelenségére?

— Szívem, melyben igaz szeretet ég hazám és fejedelmem iránt, Beláttam, a mint belátta mindenki, hogy vége erőnknek, hogy utoljára is el fog hullani utolsó harcosunk, mert nem kapunk sehonnán sem segínyt és akkor erőtlennül kell kitárnunk keblünket az ellen gyilokjának. Ime, kegyelmes uram, itt vannak a feltételek, melyek úgy hiszem, eléggé kedvezők számkra is.

lettél. De ki biztosít, hogy ha kelleténél tovább kell várnunk a mindig késő segítség után, nem tesznek-e le minden reményről embereink, kik között már most is több van, ki békés otthonában szeretne élni, mint ki harc után vágyik.

— Ha úgy lenne is, mi azonban nem fog megtörténni, Munkácsot soha sem keríti hatalmába a császár, s mindenkor lesz hely, mely a megtérteket befogadja, hol azután ismét ki lehet bontani a zászlót, a szabadság szent zászlóját.

Sennyei István, kancellár ajkain hangzottak e leikes szavak, melyek nem téveszték el hatásukat a fejedelem lelkiületére.

— El is várom, kancelláromtól, szólt mosolyogva, hogy hűen megőrzi, mit rá bizok.

E beszélgetés közben elérték a vár kapuját személyeink, hol az őrt álló katona tisztelettel teljesen üdvözlé őket.

— Mint parancsolónak, nem szabad elhagynod a várat, hogy példát mutass embereidnek. Isten veled.

Sennyei István hűvel ragadja meg a kegyes fejedelemnek feléje nyújtott jobbát s alattvalói csókjával illeti meg.

— Isten veled szeretett vezérem, uram, fejedelmem. Isten veletek! S egymás után szorítja meg a baráti jobbokat s egy utolsó üdvözlét után utasaink átlépik az érc kaput, melyen állva még sokáig tekint utánok, míg végre eltűnnek szemei elől.

— Isten veled, hazád nagy embere! Kövessen utaidon a szerencse, mely oly gyakran hűtellen lett hozzád; jöjj vissza minél előbb, hogy néped ne legyen

zához és ott olyan lármát csapott, hogy még az éjjeli őrök is kénytelenek voltak meghallani a keseredett legényt bevittek a község házára. Ott másnap kihallgatták, a az ügyét községi elleni kihágás címen áttették a főszolgabírói hivatalhoz. Ahol azonban hogy milyen foku büntetést szabnak ki rá, azt már nem merete megvárni a szerelmes tielér és egy szép napon meg-
szökött, még csak a szeretőjének sem mondva bucsút, a ki miatt most bujdosva járja be a világot.

Lapunk legközelebbi száma a holtanapi ünnep miatt pénteken este jelenik meg.

Művészet, irodalom.

○ Baranya multja és jelenje című, Várady Ferenc szerkesztésében megjelenő monográfiából vettük a III. és IV. füzetet. Az előbbi füzeten Baranya népeinek, népszokásainak ismertetését találjuk a szerkesztő, továbbá Somsich Sándor és Tarnai Károly ügyes és szakavatott földolgozásában. Népmondák és népregék nagyon szépen illeszkednek bele a néprajsi keretbe és a füzet az „Ormányság” leírásával és ismertetésével zárul, a mely után áthuzódik a IV. füzetbe is. Mint önálló dolgozat, és a fejezet különös figyelmet érdemel és írója, Bodonyi Nándor valóban megérdemli az elismerést a szakaszerő és magyaros földolgozásáért. A meszesföldön híres bodonyi leányvásár vonzón és mondhatni költői emelkedettséggel van leírva ebben a fejezetben. A füzet a „Hegyhát” ismertetésével zárul Kulcsár József földolgozásában. Szép illusztrációk tarkítják a művet, melyek közül Zelesny K.

udv. fényképész felvételei a legsikerültebbeknek mondhatók, ámbar a K. Nagy Mihály rajzai után készült reprodukciók is megérdemlik az elismerést. A III. füzet 9 és a IV. füzet 12 képet tartalmaz, melyek közül az ormánysági gyűlekezet, az ormánysági talpas-ház, a zajátai szőlmalom, a hegyháti lakodalmások már csak megválasztott tárgyaknál fogva is érdekesek és bármely nagyobb igényű díszmunka becsületére válnának. A füzetek jövőben gyorsabb tempóban fognak megjelenni. Husz füzet előfizetési ára 12 frt, tíz füzet 6 frt. Egyes füzet ára 60 kr. Megrendelhető a szerkesztőnél Pécsen, kálvária utca. 81. sz. Ajánljuk a nagy közönség támogatására ezt a művet, mert bizony megérdemli.

Törvényszék.

§ Lopott méz. Dallos József kölkedi lakos tavaly ősszel, egy sötét éjszaka arra a gondolatra jött, hogy elmege mézet lopni Hang Ádám portájára, a kinek messze vidéken nevezetes édességű mézet termelő méhese volt. El is ment a két kaptárt felfogván, a méheket benne előbb valami gyilkos szerrel megölte és így ártalmatlanná tevén őket, a két mézzel telt kaptárt a feltört méhesből elvitte egyik jó cimborájának, Hegedűs Lajosnak a lakására. Itt Hegedűst rábeszélte, hogy menjenek vissza még egy pár kaptár mézért és vissza is mentek, de vesztükre, mert Hang Ádám felbredt a tolvajok zajára és kijövéen egy puskából utánok is lőtt, mikor elszaladtak. Hegedűs pár szem sérötet kapott is a bal vállába, de azért e mellé még négy havi fogházat is a nyakába sósott ma a pécsi kir. törvényszék lopásban való részesség miatt. Dallos Józsefet pedig a két kaptár méz el-

lopása, illetve betöréses lopás büntette és a másodízben megkísérlett lopási kísérlet miatt kilenc havi börtönre ítélte a törvényszék, tekintetbe véve azt is, hogy Dallos először mindent konokul tagadott és csak Hegedűs beismerő vallomása a még inkább a végtárgyalás során kitért adatok sulya alatt ismerte be a mézlopást. Az ítélet ellen a vádlottak különben felelőszéssel éltek.

§ Pincébe tett gyermek. Oberitter Anna, egy huszonharmadik tavaszát látó, mogyoródi illetőségű leány a mult év tavaszán Pécsen szolgálatba állott. A szolgálatra annál nagyobb szüksége volt, mert egy négyhónapos kis leánykája is volt és még egy másik négy éves gyermeke is, a kiknek apjuk nem lévén, az anyjuknak kellett róluk gondoskodnia. A szolgálatot azonban csakhamar elhagyta, azt mondván, hogy elmege Kéméndre, egy ott lakó rokonához. A kis négy hónapos gyereket is magával vitte és mogyoródi szőlők között a borpincében rejtve, Kéménden azt hazudta a rokonainak, hogy a leányát Pécsen dajkaságba adta. Másnap meg akarván győződni, hogy az ártatlan teremtes meghalt e már, felkereste a pincében és mert még élve találta meg is szoptatta, de újra csak ott hagyta a harmadnapra úgy találták meg holtan a kis teremtest. Természetesen nyomban elfogták az anyát: ez azonban mindenütt csak azt vallotta, hogy a gyermek miközben Kéméndre ment, úgy halt meg a karjai között és ő már halva tette le a pincébe. Még a mai végtárgyaláson is e mellett az állítása mellett maradt, azonban tanuk igazolták, hogy a gyermek bár el volt csigázva — de nem volt beteg és az uton nem is halt meg; hanem csak harmadnapra rá, hogy a lelketlen anya letette a pincébe. A kir. törvényszék Oberitter Annát hat havi börtönre ítélte.

atya nélkül, hogy nevelhesd tovább reménnyel szivedben . . .

Lengyelország népe, te ki a magyarhoz hasonlóan oly sokat szenvedtél, te élő panasz a zsarnokság ellen, te dicső multat bilincsek közt gyászoló rabnemzet, mi állott utadban egykor, hogy egyesülve szomorsédaiddal, széttörtetek volna a közös láncokat és belőlök kovácsolt fegyverrel irtátok volna elleneitek szivébe a jogosboszu szent ígét? . . . Nem tettétek és talán e miatt száll ajkaitokról a sóhaj az ólombányák üregeiben, a jég-sivatag pusztáin, házaik üszkein hazátok után, mert ti nem találtok hazát a honban, nem az élőhalottak kárhozat helyén . . . Szűnjön meg a keserv szava! Az ármány, a szőszegés gátolt titeket, a zsarnokság tartott vissza, hogy nem fogadtátok tárt karokkal sorosaitok fejedelmét, kinek utolsó reménye is elenyészett, midőn most másodszor is felkeresve benneteket, ismét segély nélkül hagyátok.

Pedig otthon nagy veszélyben forgott a szabadság megtépett, de még meg nem hajolt zászlaja. Az, kire bízott, kinek védnie kellett volna, az hagyta cserben, az dobta a porba, hogy lábbal tapodott rajta az ellen szentségtörő saruival. Károlyi gróf Rákóczi hadainak fővezére, mindig jobban hajolt a békeesség felé, és midőn hiába várta a Rákóczival érkező segélyt, összeköttetésbe is lépett a császár emberével Pálffyval, ki minden rábeszélő tehetségét felhasználva, természetesen biztosítva az egykor császár párti főurat teljes kegyelemről, kiváltságokról, végre is megnyerte a fegyverletétel ügyének.

Ezért kereste fel Károlyi a hazáján kívül ennek

sorsán tépődő fejedelmet Sztryben. De nemcsak a fejedelem fogadta; ott voltak már a kuruc hadak vezérei is, Forgács és Esterházy Antal, a titkos ellensége Berceányi is, kik urukat hűen felvilágosították a veszélyes, válságos helyzetről.

És a nagylelkű férfi megrendületlenül hallgatá a szomorú híreket, melyek egymásután tették tönkre reményeit. Szívbe zárta a kétkedést, a fájdalmas lemondást, és ajkain még buzdító, bátorító szavak hangzottak.

— Talán nagyon is fekete színben láttak mindent, csillapította hadvezéreit, kik az elzárkózott, titkolózó Károlyit már előbb sem igen kedvelték, most pedig arra akarták birni Rákóczit, hogy fogassa el. Ne vesszétek el bizalmatokat az emberekben; hiszen egyedül e bizalom a rózsalánc, mely bennünket az élethez köt, mely nélkül sivár, céltalan letté lesz életünk. Lehet, hogy Károlynak jó szándéka van tanácsadásával, melyet hogy megtudjunk, bocsássuk őt szintünk elé.

Nyomban megnyílt a terem ajtaja, és belépett rajta a hirhedt kuruc fővezér. Magas erőben teljes alak; arcán a mult viharai, és a jelen megállapodott állhatatosságával, szemében az egykori büszkeséggel, most csendes megnyugvással, ajkán nyugodt mosolylyal; hatalmas cser ő, kit a lét viharai meg nem döntenek, hanem csak állhatatosabbá tettek.

Miután mély alázattal üdvözlőlvén a fejedelmet, és kegyes fejbólintással fogadta a vezérek üdvözlését, helyet foglalt egy üres széken szemben a fejedelemmel, ki így szólta meg:

Országgyűlés.

A képviselőház ülése június hó 3-án. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A kuriai bíráskodásról szóló törvényjavaslat volt a napirenden. Pásmándy Dénes elfogadja a javaslatot, bár sok hibája van. Kifejti az általános választási jog szükségeségét áttérve a szociális kérdésre. Nem érti — ugymond — miért félünk a nemzetiségektől, hisz nagyon jó volna, ha a parlamentbe bejutnának.

Horváth Ádám nem fogadja el a javaslatot; Eötvös határozati javaslatát azonban helyesli.

Ugron Gábor kezd ezután nagyobb szabású beszédének elmondásába. A választói visszaélések folytán — ugymond — közjogi életünk teljesen ruinálva van. A népet bele kell vonni az alkotmány sáncába; nem szabad a szavazati jogot csak a magyar nyelv tudásához kötni. Augiász istállója ki-tisztítandó. A nemzetiségeknek minden jog megadandó; mert kevés kivétellel valamennyi a magyarság hívei. A veszélyt jóslóknak nincs igazuk. 1848-ban is ilyen jóslások voltak. Ha a szavazati jog általános, akkor a mandátum tiista lesz, nem pedig a cseléd-könyv, melyet a „Peffer Lloyd”-tól kapnak. (Nagy tetszés balfelől.) A javaslatot egyébiránt szükségből elfogadja.

Kossuth Ferenc kijelenti, hogy Eötvös Károlynak tegnapi beszéde csupán saját tiszteletreméltó meggyőződése volt, de szólónak és pártjának az az álláspontja, hogy a javaslat általánosságban elfogadtassék és a részleteknél történjék a módosítás. Az általános választói jog behozatalánál hajlandó odáig elmenni, hogy ne a magyar nyelv tudásához köthessék a jog, hanem egyáltalában az írni-olvasni tudáshoz. (Élénk helyeslés a szélső baloldalon.)

Erdély Sándor igazságügyminiszter rövid főlezárlása után a javaslatot nagy többséggel általánosságban elfogadták.

NYILT-TÉR*)

Ezennel a n. t. közönség szives tudomására adatik, hogy a

Pintér-féle

Ferencz József
fürdőben

(siklósi-országut 38. szám)
június hó 1-től naponta dél-
után fél 6-tól 7 óráig urak
részére,

zuhany-fürdők

állanak rendelkezésre.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a szerk

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

A nagyérdemű gyászoló közönség szives figyelmébe ajánlja leg-
nagyobb választékú

SIREMLÉK-RAKTÁRÁT

mindennemű márvány, granit és Syenitben

Ifj. Vogl János

kőfaragó üzlete

Pécsett, Vásár-tér 5. szám.

Kőfaragó munkák legjutányosabb árban
készíttetnek.

Kert-megnyitás.

Tisztelettel értesitem a t. közönséget, hogy vasárnap, folyó
hó 7-ikén

a Nádor-kert megnyitása,

minthogy a katonazenekarnak Budapestre kell távoznia, a hol huzamo-
sabbban marad, a már hirdelt Unnepélyes megnyitás Rácz Gusztó
közkedvelt nemzeti zenekarának közreműködésével történik.

Jó ételek és italokról, pontos kiszolgálás mellett gondoskodtam.

Kezdeté este 7 órakor.

Tömeges látogatást kér

Tisztelettel
Skrobay István
vendéglős.

Eladó könyv-, papir- és norinbergi diszműáru
KERESKEDES.

Szigetvárott egy 50 év óta fennálló s két év óta saját
czégem alatt általam vezetett jó forgalmu

könyv-, papir-, norinbergi diszműáru-kereskedés,

kölcsönkönyvtár. m. kir. dohánytőzsde, bélyegeladás
s könyvkötéssel, más vállalat miatt szabadkézből eladó. Az
átvételhez 3000—5000 forint szükséges.

Ajánlatokra csak f. hó 25-ig válaszol

Kozáry Ede
papirkereskedő Szigetvárott.

Cs. és kir. szab.

Zentler-féle

férfi és gyermekruha-
raktár Pécsen, király-
utca, Bazar épület, a
városházával szemben.

**„Millenium-
öltönyök“**

a legújabb és legdiva-
tosabb

Lodenposztóból

a legdusabb választék-
ban, továbbá tavaszi
felöltők, felső kabá-
tok, haveloc, és öltö-
nyök a legfinomabb
angol és francia szö-
vetekből bámulatos ol-
csó árakon ajánl a

ZENTLER-féle

cs. és kir. szab. úri és gyermekruha-
raktár

Pécsen, Király utca 1. sz., Bazarépület.
Figyelmeztetés! Esén legújabb loden-
szövetek általánosan elismert tartósága
által azon kedvező helyzetbe vagyok,
hogy annak minősége valamint olcsó ára
folytán minden külföldi és fővárosi leg-
nagyobb hasonló cségekkel versenye-
zek!

„MARGIT“

GYÓGYFORRÁS,

„MAGYAR SELTERS“

Vegyelemezve a budapesti m. kir. egyetemen. Szerencsés vegyi összetétele, kevés szénhidrát, és gazdag, félig kötött szén-savtartalmú kiváló hatásának bizonyult, különösen **tüdőbántalmaknál**, a hol a szabad szén-sav csekélyebb jelenléte megóvjaa a beteget a káros, sőt védelemes izgatástól, ellenben a félig kötött szén-sav gazdagsága a gyógyhatású alkatrészeknek a beteg testrészekbe való gyors és biztos felvételét eszközöli. Ezen tulajdonságának köszönheti a Margit-forrás azon kiváló előnyét is, hogy a hol szabad szén-savtartalom-
ban erősebb ásványvizek, mint a **seltersi, gleicherbergi, tündőbajekban**, különösen **tüdővérzé-
sek**nél már nem alkalmazhatók, a Margit-forrás itt is a legjobb hatás mellett folyton használtatik.

A **tüdőbetegek** klimatikus gyógyintézeteiben, különösen a leglátogatottabb **Görbőderfiban**
a Margit-víz otthonossá vált. — Orvosi tekintélyeink Budapesten: dr. Korányi, dr. Gebhardt, dr. Navrátil,
dr. Poór, dr. Kéty, dr. Barbás; Bécsben: dr. Bamberger, dr. Duschek, stb. a legjobb eredménnyel
alkalmazzák a **légző-, emésztő- és húgyszervek** általános hurutos bántalmainál.

Mint ivóvíz

präservatív gyógyszernek bizonyult a **kolera**-megbetegedés ellen,

borral használva a legegészségesebb ital!

Kizárólagos
főraktár

Édeskuty L.

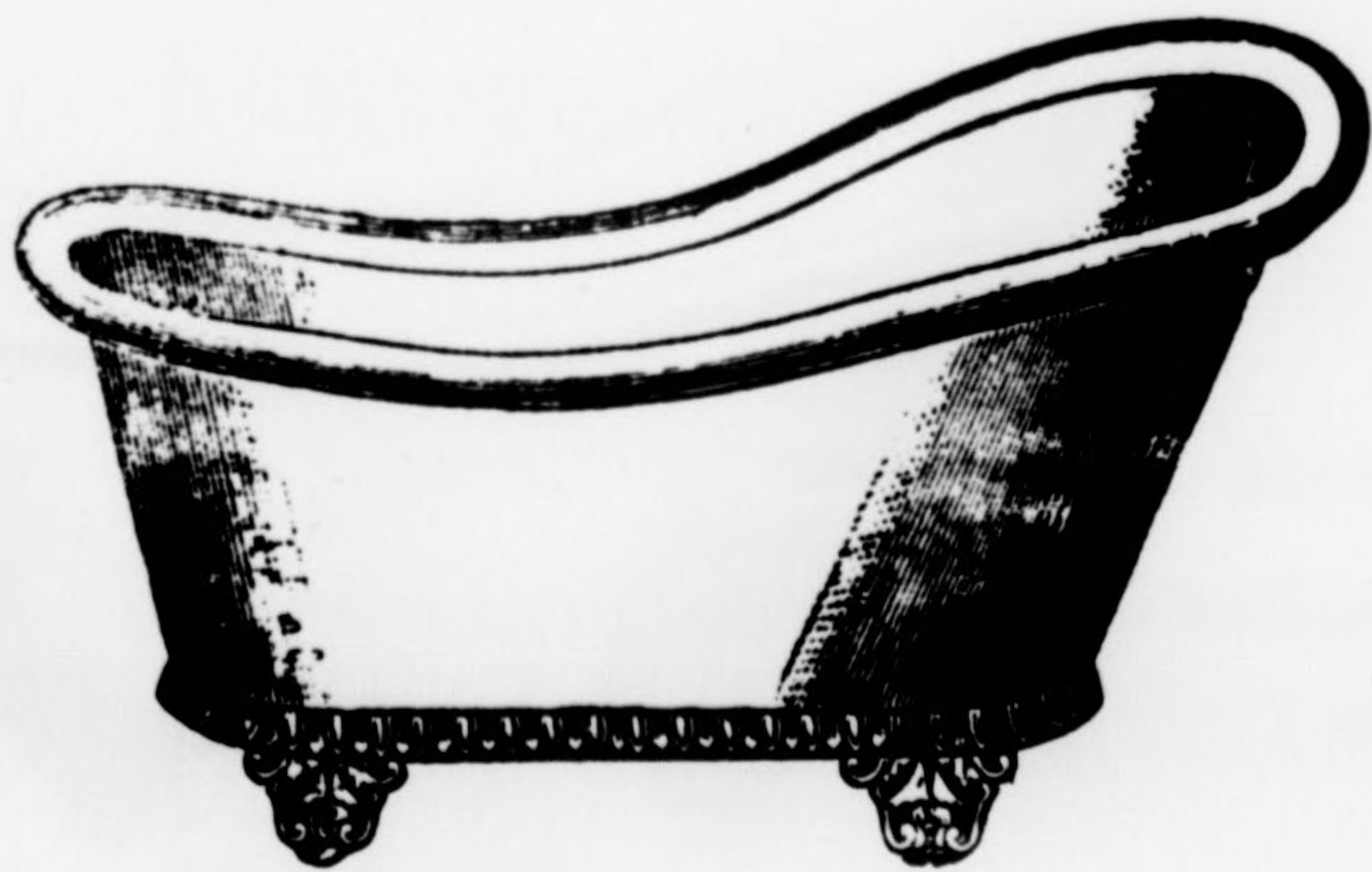
cs. és kir. szab. úri és
k. udv. ásványvíz-
szállító, Budapest.

Ugyisintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.

Csukás Zoltán épület-, horgany- és diszmű-bádogos

Pécsen, király-utca 28. szám, a „pánczéloshoz“

ajánlja saját készítményű
erős fürdőkádjaikat

legjobb szerkezetű
jégszekrényeiket,
szagtalan
angol clostetok föllállítását,
nagy választékú
konyhaberendezéseit,
tető és torony fedések,
tető csatornák
és ezek ornamentikai munkák,

csatorna javítások**festések**

a legolcsóbb árak mellett elvállaltatnak.

Fürdőkádokról, háztartási és
teljes konyha-berendezési cik-
kekről kívánatra képes árjegy-
zék ingyen és bérmentve.

